

В. Т. Габелко, В. М. Ханко

Курочка-Армашевський Іван Григорович

КУРОЧКА-АРМАШЕВСЬКИЙ Іван Григорович (справж. – Курочкін, псевд. – І. Кубарський; 03(15). 06. 1896, с. Попівка Ромен. пов. Полтав. губ., нині Ромен. р-ну Сум. обл., за ін. даними – Чернігів – 09. 08. 1971, м. Торонто провінція Онтаріо, Канада) – художник театру. Чоловік [Н. Алексєєвої-Горбунової](#). Навч. у Миргород. худож.-пром. школі (від 1913; викл. *О. Сластьон*), Укр. АМ (Київ, 1918; викл. О. Мурашко), Київ. інституті пластич. мистецтв (викл. [Ф. Кричевський](#)), закін. Київ. худож. інститут (1928; викл. *В. Меллер*). Відтоді працював гол. художником, 1935–36 – зав. декор. цеху, 1941–43 – художником Київ. театру опери та балету ім. Т. Шевченка. Оформив балети «Блазень» С. Прокоф'єва (1928) і «Пан Каньовський» М. Вериківського (1931), опери «Турандот» Дж. Пуччіні (1928), «Тарас Бульба» і «Різдвяна ніч» М. Лисенка, «Фауст» Ш. Ґуно (усі – 1929), «Кармелюк» В. Костенка, (1931), «Лоенґрін» Р. Ваґнера (1933), «Травіата» Дж. Верді (1934; усі – з дружиною), «Наталка Полтавка» (1936, співавтор С. Евенбах; усі – Київ. театр опери та балету ім. Т. Шевченка), «Тарас Бульба» (1931, Тифліс. театр опери та балету, нині Тбілісі) М. Лисенка, «Кармелюк» В. Костенка і «Пан Каньовський» М. Вериківського (обидві – 1930, Харків. театр опери та балету), «Аїда» Дж. Верді, «Пікова дама» і «Євгеній Онєгін» П. Чайковського, «Гугеноти» Дж. Мейєрбера (усі – 1932, Одес. театр опери та балету), «Кармен» Ж. Бізе і «Тарас Бульба» М. Лисенка (обидві – 1936, Дніпроп. театр опери та балету). Роботи К.-А. експонували у Києві (1932), Харкові (1927). Від жовтня 1940 до лютого 1941 – гол. художник Горьков. театру муз. комедії (нині Нижній Новгород, РФ). 1943–44 – у Підкарп. театрі в Дрогобичі (нині Львів. обл.). Емігрував до Зх. Європи. Від 1948 – у Канаді. Мав власне ательє, оформляв декорації

при укр. установах, зокрема Канад.-Укр. інституті «Просвіта», сцену Укр. нац. об'єдн. у Вінніпезі. Від 1950 – артист-декоратор філії УНО в Торонто, де оформив декорації до постановок: «Гуцулка Ксеня» Я. Барнича, «Маруся Богуславка» М. Старицького, «Вій» за М. Гоголем, «Фея гіркого мигдалю» І. Кочерги. На сцені православ. кафедри св. Володимира підготував декорації до вистав «Чорноморці» М. Старицького і «Назар Стодоля» Т. Шевченка, опери «Катерина» М. Аркаса. У 1950–70-і рр. займався церк. малярством, зокрема розписував храми в Манітобі (1948, разом із [В. Балясом](#)), Оттаві (1950), брав участь у розписах собору св. Володимира в Торонто (1952–54, із [М. Дмитренком](#) і [В. Балясом](#)). У 1920-х рр. помітне прагнення К.-А. синтезувати здобутки укр. нац. романтизму з конструктивіст. принципом сценіч. оформлення. У 1930-і рр. в опер. декораціях домінував реаліст. живопис. У костюмах продемонстрував лаконічну передачу образів, знання нар. побуту та істор. реалій. Ескізи декорацій і костюмів 1920–30-х рр. (бл. 50 од.) зберігаються в МТМК України (Київ, деякі з них поновлено дружиною у 1950–60-і рр.).

Фотоілюстрації

Рекомендована література

1. Габелко В. Іван Курочка-Армашевський // Музика. 1996. № 4;
2. Його ж. Один із авангарду, або Легенда української сценографії // ОМ. 2003. № 3.

Бібліографічний опис:

Курочка-Армашевський Іван Григорович / В. Т. Габелко, В. М. Ханко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-52041>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).